

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1729. usque ad annum 1731

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1785

VD18 13322648

§. 10. Epistola Ludovici XV. Franciæ Regis ad omnes Regni Episcopos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67677](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67677)

Sæc. XVIII.
A. C. 1731.

ordinem resultantes: Denique Ecclesiæ
asseruit potestatem adhibendi poenarum
temporalium terrorem, si poenarum
spiritualium metus refractarios
cohibendo impar foret.

§. X.

Epistola Ludovici XV. Franciæ Regis ad omnes Regni Episcopos.

Hoc Regis decretum mox cunctis Regni Episcopis communicabatur, non sine maximo illorum applausu exceptum: Gaudebant enim summopere, quod Rex suorum Prædecessorum exemplum imitatus, edixerit, Laicis Curiis nullam cognitionem aut jurisdictionem in res & Personas Ecclesiasticas competere; habebant enim Episcopi in recenti memoria Francisci I. edictum, quo Anno 1539. Art. 4. disertis verbis sancivit, ut Parlamenta jurisdictionem suam exerceant, *sed sine præjudicio ullo jurisdictionis Ecclesiasticæ in MATERIA SACRAMENTORUM, & in aliis objectis mere spiritualibus.* Alio decreto Carolus IX. Art. 15. Anno 1560. idem statuit, & Henricus IV. Anno 1600. Art. XII. Voluit, ut *causæ pertinentes ad matrimonium pertineant ad cognitionem & jurisdictionem Ecclesiasticam:* Recordabantur quoque Episcopi illius edicti, quod

Sæc. XVIII.

A. C. 1731.

quod Ludovicus XIII. An. 1610. Mense
 Septembri promulgavit, ubi Art. 4. ha-
 effatur: „ Volumus, ut causæ per-
 „ tinentes ad matrimonium pertineant
 „ ad cognitionem, & jurisdictionem
 „ Judicis Ecclesiastici. Edictum Lu-
 „ dovicus XIII. An. 1610. Mense Septem-
 „ bri Art. 4. sic habet: Volumus, ut
 „ ubi nostri Officiales sub prætextu per-
 „ fessorii, querelæ, novationis, volu-
 „ rint directe vel indirecte cognoscere
 „ in ulla causa spirituali, & conce-
 „ nente Sacramenta, officia, modum
 „ agendi & disciplinam Ecclesiæ, &
 „ inter Clericos, observentur, ac co-
 „ stodiantur Ordinationes Regum Pre-
 „ decessorum nostrorum, in quibus ex-
 „ primuntur ea, quæ pertinent ad co-
 „ gnitionem Officialium nostrorum, &
 „ regulatur etiam jurisdictio Ecclesi-
 „ stica; ita ut quilibet se contineat in-
 „ tra suum officium, & intra limites
 „ rerum ad se pertinentium, quin qua-
 „ siam in jura alterius involet, quæ
 „ illis expressissime prohibemus. Injuri-
 „ gimus nostris Curiis Parliamentariis
 „ jurisdictioni Ecclesiasticæ relinquantur
 „ causas ad ejus cognitionem pertine-
 „ tes, quales sunt, quæ concernunt
 „ Sacramenta, & alias causas spiri-
 „ tuales, & pure Ecclesiasticas, quæ
 „ eas ad se trahant sub prætextu per-
 „ fessorii, vel sub alia ulla occasione.

Novæ

Noverant etiam Episcopi, hanc Sæc. XVIII.
 ipsam legem Anno 1629. ab eodem A. C. 1731.
 Rege per edictum Art. 31. his verbis _____
 fuisse innovatam: „Prohibemus no-
 „stris Curiis, & iudicibus, ullam co-
 „gnitionem, & jurisdictionem assu-
 „mere de causis spiritualibus; nec de
 „illis, quæ concernunt administratio-
 „nem Sacramentorum, & aliis, quæ
 „pertinent ad Iudices Ecclesiasticos;
 „nec præsumere quidpiam in eorum
 „jurisdictionem directe, vel indirecte,
 „ne quidem sub prætextu querelæ
 „(implorando officium Iudicis) aut
 „possessorii annexæ ad causam spiri-
 „tualem, conformiter ad Art. 4. Edicti
 „1610.“

Nec minus ad rem erat declaratio
 Ludovici XIV. qua Anno 1666. prohi-
 buit omnibus Curiis Parliamentorum,
 „& omnibus aliis iudicibus, sumere
 „directe vel indirecte cognitionem de
 „ulla causa spirituali, & pure Eccle-
 „siastica; de Sacramentis & Officio di-
 „vino; de institutione parochorum,
 „Vicariorum, & aliorum presbytero-
 „rum, qui poterunt esse necessarii in
 „Ecclesiis & parochiis; sive ea cognitio
 „fiat sub prætextu possessorii, querelæ,
 „novationis, vel alia ex causa aut
 „occasione quacumque.“

Sæc. XVIII.

A. C. 1731.

Denique Præsules oblivisci ha-
 poterant Edicti, quo idem Rex An-
 1695. Art. 34. declaravit, quod cog-
 tio caussarum concernentium Sacra-
 menta, vota religiosa, Officium Cri-
 num, „Disciplinam Ecclesiasticam,
 „alia spiritualia, pertineat ad Judicium
 „Ecclesiæ. Injungimus nostris
 „cialibus ac etiam nostris Parlamen-
 „torum Curiis, ipsis non solum re-
 „quendi, sed etiam remittendi cog-
 „tionem, quin ullam de rebus huius-
 „naturæ usurpent Jurisdictionem ut
 „cognitionem, nisi interposita fuerit
 „præfatis Curiis appellatio de ab-
 „ratione quarundam sententiarum
 „constitutionum, vel actionum ean-
 „natarum in hac materia per Judices
 „Ecclesiasticos, aut ubi agitur de suc-
 „cessionibus hæreditariis, vel de aliis
 „actibus civilibus, quorum occasio
 „tractandum fuerit de statu personarum
 „defunctorum vel earum liber-
 „rum. „

Magis adhuc in sua spe confirmabat
 Episcopus novissimum ipsius Regis
 sui Ludovici XV. statutum, quo Anno
 1717. die 17. Octobris mentem sua
 palam declarabat, his verbis: „Nos
 „in defensionem, & protectionem Ec-
 „clesiæ positi, ejusque decisionibus
 „præ infimo quovis nostrorum suble-
 „torum „

„torum subiecti, firmiter sumus per-
 „suasi, veritates ad salutem necessarias
 „a Regibus & populis nonnisi ab Ec-
 „clesia esse discernendas; neque intendi-
 „mus potestatem nostram extendere
 „ad ea, quæ alteri potestati commissa
 „sunt. Scimus ad eam solam pertinere,
 „de his sumere cognitionem; neque a
 „nobis usurpari posse harum rerum exa-
 „men, quin nos exponamus justæ re-
 „prehensionis, quod aliter nescierimus
 „tueri veritatem, quam attentatione
 „manifesta contra potestatem spiritua-
 „lem, & faciendo majus malum sub
 „prætextu faciendi majus bonum. Ita-
 „que in hac re nolumus uti nostra po-
 „testate, nisi per modum protectoris
 „Ecclesiæ eo fine, ut aliquando suam
 „auctoritatem exercere possit in statu
 „tranquilliore, ac magis idoneo ad se-
 „cure sperandum successum & fructum.

Sæc. XVIII.
 A. C. 1731.

Cum ergo Episcopi Ludovicum XV.
 a Majorum suorum pietate ac Zelo
 haud degenerem esse nossent, hac fidu-
 cia freti, eidem Regi exponebant, se
 quidem debita submissione ejus literas
 recepisse, pari tamen veneratione in-
 sinuare, quod imposita silentii lex illos
 comprehendere nequeat, cum ipsemet
 Rex Anno 1720. Art. 5. declararit,
 hunc articulum sic fore executioni mandan-
 dum, quin sub prætextu silentii impositi

Hh 2

pro-

SÆC. XVIII. prohiberi possint Archiepiscopi & Episcopi
 A. C. 1731. ab instructione Clericorum & fidelium su-
 curæ commissorum circa obligationem
 submittendi erga Constitutionem UNIG-
 NITUS. His expositis Episcopi tria in
 præsentis rerum vicissitudine opprobria
 necessaria Regio edicto adhuc imple-
 petebant. I. Ut declaretur, per po-
 testatem Ecclesiæ intelligi potestatem
 Episcoporum, cum Quesnellistæ docerent,
 toti fidelium Communitati in generali,
 non autem Episcopis in particulari a Deo
 datam esse potestatem Ecclesiasticam, nec
 illos hanc potestatem sine consensu saltem
 præsumptum totius Ecclesiæ exercere posse.
 II. Optaretur esse, ut Rex in suo decreto ad-
 beret verbum *Jurisdictionis*, quia ab-
 vocati & Regii Quæsitores hoc verbum
 ad significandam auctoritatem Episcopalem
 uti nollent. III. Ut injuria, quæ per
 Parlamenti edictum Archiepiscopo Parisiensi
 illata fuit, repararetur: Has Præsulum preces
 Rex per benigne excepit, utque eorum vota
 satisfaceret, ad omnes Regni Episcopos
 literas encyclicas unacum Senatus edicto
 transmitti jussit, declaravitque Episcopos
 a Deo recepisse potestatem & jurisdictionem
 in suos subditi, illis servanda esse sacrata,
 quæ a Christo Domino Ecclesiæ suæ commissa, sequa-
 tota

tota auctoritatis suæ mole, totisque vi- Sæc. XVIII.
 ribus hæc jura defensurum: Præterea, A. C. 1731.
 ut ceteris Episcoporum petitis satis-
 fieret, Fleuryum, Rohanium & Byf-
 fyum, necnon Rothomagensem Archi-
 episcopum, Cancellarium, Regii Si-
 gilli custodem & duos Sanctioris Se-
 natus Consiliarios deputabat, qui hoc
 negotium pertractarent.

§. XI.

*Burdigalensis atque Aurelianensis Par-
 lamenti motus contra Episcopos
 Sacramenta administrare
 renuentes.*

Cum in Ecclesia nil certius, nilque
 clarius jure Divino stabilitum sit,
 nisi Sacramenta notorie indignis con-
 ferre, esse sacrilegum, Ecclesiæ autem
 Ministris & quidem solis a Deo datum
 esse jus & potestatem dijudicandi, qui-
 nam admittendi, vel ab eis repellendi
 essent, ita Episcoporum non pauci il-
 los, qui contra dogmaticum totius do-
 centis Ecclesiæ judicium de recipienda
 Constitutione notorie rebelles erant, a
 participatione Sacramentorum etiam
 in articulo mortis arcebant. Inde vero
 novi Parliamentorum motus, inclamant
 violatum esse silentium a Rege imposi-
 tum